

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 15.12.2016 – Khadija Jafari ja Zainab Jafari

(Asia C-646/16)

(2017/C 053/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Khadija Jafari ja Zainab Jafari

Muu osapuoli: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013⁽¹⁾ (uudelleenlaadittu) (jäljempänä Dublin III -asetus) 2 artiklan m alakohdan, 12 artiklan ja 13 artiklan tulkitsemisessa otettava huomioon muita säädöksiä, joihin Dublin III -asetuksella on liittymäkohtia, vai onko mainituille säännöksille annettava niistä erillinen merkitys?
- 2) Siinä tapauksessa, että Dublin III -asetuksen säännöksiä on tulkittava erillään muista säädöksistä:

- a) Onko pääasioiden, joille on tunnusomaista tapahtumien ajoittuminen ajanjaksoon, jolla asiaan liittyvien valtioiden kansalliset viranomaiset olivat tekemisissä poikkeuksellisen suuren niiden alueen läpi kauttakulkua vaativien ihmisten määrän kanssa, tilanteessa yhden jäsenvaltion tosiasialisesti sietämä maahantulo alueelleen pelkästään kauttakulkua tämän jäsenvaltion läpi ja kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekemistä toisessa jäsenvaltiossa varten katsottava Dublin III -asetuksen 2 artiklan m alakohdassa ja 12 artiklassa tarkoitetuksi viisumiksi?

Mikäli toisen kysymyksen a kohtaan vastataan myöntävästi:

- b) Onko kauttakulkua varten tapahtuvan maahantulon tosiasialisen sietämisen osalta katsottava, että "viisumin" voimassaolo päättyy kyseisestä jäsenvaltiosta lähdettäessä?
- c) Onko kauttakulkua varten tapahtuvan maahantulon tosiasialisen sietämisen osalta katsottava, että "viisumi" on yhä voimassa, kun kyseisestä jäsenvaltiosta ei ole vielä lähdetty, vai päättyykö "viisumin" voimassaolo tapahtumatta jääneestä lähdöstä huolimatta sinä ajankohtana, jona hakija luopuu lopullisesti tavoitteestaan matkustaa toiseen jäsenvaltioon?
- d) Johtaako hakijan luopuminen tavoitteestaan matkustaa alun perin päämääränä pitämänsä jäsenvaltioon siihen, että on kyse Dublin III -asetuksen 12 artiklan 5 kohdan mukaisesti "viisumin" myöntämisen jälkeen tapahtuneesta petollisesta menettelystä, minkä vuoksi "viisumin" myöntänyt jäsenvaltio ei ole vastuussa hakemuksen käsittelystä?

Mikäli toisen kysymyksen a kohtaan vastataan kieltävästi:

- e) Onko Dublin III -asetuksen 13 artiklan 1 kohtaan sisältyvä ilmaisu "ylittänyt jäsenvaltion rajan luvattomasti maitse, meritse tai lentoteitse kolmannelta maasta käsin" ymmärrettävä siten, ettei pääasioissa vallitsevissa erityisissä tilanteissa ole kyse ulkorajan luvattomasta ylittämisestä?

- 3) Siinä tapauksessa, että Dublin III -asetuksen säännöksiä on tulkittava ottaen huomioon muita säädöksiä:

- a) Onko sen arvioinnissa, onko kyse Dublin III -asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajan "luvattomasta ylittamisestä", otettava erityisesti huomioon se, täyttyvätkö Schengenin rajasäännösten – erityisesti pääasioissa maahantuloajankohdan vuoksi merkityksellisen henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006⁽²⁾ 5 artiklan – mukaiset maahantulon edellytykset?

Mikäli kolmannen kysymyksen a kohtaan vastataan kieltävästi:

- b) Mitkä unionin oikeuden säännökset on erityisesti otettava huomioon, kun arvioidaan, onko kyse Dublin III -asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajan "luvattomasta ylittamisestä"?

Mikäli kolmannen kysymyksen a kohtaan vastataan myöntävästi:

- c) Onko pääasioiden, joille on tunnusomaista tapahtumien ajoittuminen ajanjaksoon, jolla asiaan liittyvien valtioiden kansalliset viranomaiset olivat tekemisissä poikkeuksellisen suuren niiden alueen läpi kauttakulkua vaativien ihmisten määrän kanssa, tilanteessa yhden jäsenvaltion kyseiseen tapaukseen liittyviä seikkoja tutkimatta tosiasiallisesti sietämä maahantulo alueelleen pelkästään kauttakulkua tämän jäsenvaltion läpi ja kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekemistä toisessa jäsenvaltiossa varten katsottava Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetuksi maahantulon sallimiseksi?

Mikäli kolmannen kysymyksen a ja c kohtaan vastataan myöntävästi:

- d) Johtaako maahantulon salliminen Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti siihen, että kyseessä on Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua viisumia vastaava lupa ja näin ollen Dublin III -asetuksen 2 artiklan m alakohdan mukainen "viisumi", minkä vuoksi sovellettaessa Dublin III -asetuksen säännöksiä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi on otettava huomioon myös sen 12 artikla?

Mikäli kolmannen kysymyksen a, c ja d kohtaan vastataan myöntävästi:

- e) Onko kauttakulkua varten tapahtuvan maahantulon tosiasiallisen sietämisen osalta katsottava, että "viisumin" voimassaolo päättyy kyseisestä jäsenvaltiosta lähdettäessä?
- f) Onko kauttakulkua varten tapahtuvan maahantulon tosiasiallisen sietämisen osalta katsottava, että "viisumi" on yhä voimassa, kun kyseisestä jäsenvaltiosta ei ole vielä lähdetty, vai päättyykö "viisumin" voimassaolo tapahtumatta jääneestä lähdöstä huolimatta sinä ajankohtana, jona hakija luopuu lopullisesti tavoitteestaan matkustaa toiseen jäsenvaltioon?
- g) Johtaako hakijan luopuminen tavoitteestaan matkustaa alun perin päämääränä pitämänsä jäsenvaltioon siihen, että on kyse Dublin III -asetuksen 12 artiklan 5 kohdan mukaisesti "viisumin" myöntämisen jälkeen tapahtuneesta petollisesta menettelystä, minkä vuoksi "viisumin" myöntänyt jäsenvaltio ei ole vastuussa hakemuksen käsittelystä?

Mikäli kolmannen kysymyksen a ja c kohtaan vastataan myöntävästi mutta d kohtaan kieltävästi:

- h) Onko Dublin III -asetuksen 13 artiklan 1 kohtaan sisältyvä ilmaisu "ylittänyt jäsenvaltion rajan luvattomasti maitse, meritse tai lentoteitse kolmannelta maasta käsin" ymmärrettävä siten, ettei Schengenin rajasäännösten 5 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetuksi maahantulon sallimiseksi luokiteltavaa rajanylittämistä katsota pääasioissa vallitsevissa erityisissä tilanteissa ulkorajan luvattomaksi ylittämiseksi?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 180, s. 31.

⁽²⁾ Henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 562/2006 (EUVL 2006, L 105, s. 1).